Беспѫтенъ, тна, тно, —тний, 1) нѣма пѫть, 2) отвънъ пѫтя, което не е въ пѫтя на човѣщината и за до[illegible] не за предъ хора; което става не както му е пѫтьтъ, както е пѫтно, не както му е прилика та. Прави беспѫтни работи. 3) нѣщо което си нѣма мѣстото, което не е на мѣсто

Беспѫтно, нар. извънъ пѫтищ, неприлично, недобрѣ.

Беспѫтность, ж. беспѫтство

Беспѫтство, ср. нѣщо беспѫтно

Бестрага, нар. безъ трагъ (безъ дирѧ), изговаря се при проклинанѣ: нека иде бестрага, да иде да се не види, да му се не знае дирята. Срав. трагъ.

Бестѣлесенъ, сна, сно, —сний, що нѣма тѣло, плъть, безплътенъ

Бесцѣненъ камикъ, в. бесцвѣтенъ каменъ

Бесцѣна, име гръцко, в. цѣна

Бесцѣненъ, нна, нно, —нний, 1) ~~[illegible]~~, цѣна нѣма, такава нѣма, толкозь скѫпо, що не може да му се познае да му се опредѣли цѣната; 2) нѣщо ~~[illegible]~~, което нищо не чини, нѣма цѣна никаква.

Бесцѣнность, ж. 1) кога нѣщо не може да се оцѣни споредъ достоинството си, 2) кога нѣщо нѣма никакво достоинство та за това и никаква цѣна нѣма. Бълъ го за бесцѣнность.

Безцвѣтъ камень, (най безцвѣтенъ) най хубавий прозрачний и най скѫпий отъ драгоцѣннитѣ камѣне, на който не може да се намѣри да се опредѣли цѣната

Бесцянъ камъкъ, в. бесцвѣтъ, каменъ.

Бесчеловѣченъ, чна, чно, в. бесчовѣченъ

Бесчестене, ср. обесчестяване, правене бесчестие

Бесчестимъ, гл. в. бесчестя

Бесчестие, ср. нѣщо за хула, за укоръ и за срамъ

Бесчестенъ, тна, тно, —тний, противно на честьта, що е за срамъ и за укоръ

Бесчестно, нар. противно на честьта

Бесчестность

Бесчестя, гл. д. правя нѣщо бесчестно, що е за хула и за укоръ, нѣщо срамотно, съ което докарвамъ срамъ нѣкому си. 2) докачямъ честьта на нѣкого. 3) галамя, гадя, цапамъ, корѭ, псувамъ нѣкого си.

Бесчестя се, гл. възвр. правя самъ на себеси бесчестие съ нѣщо което върша, докарвамъ срамъ на себе си.

Бесчетенъ, тна, тно, —тний, що нѣма четъ, що четата нѣма, не се изброява, не се пребройва, безбройнъ, твърдѣ много.

Бесчетно, нар. безъ четъ, безъ брой, твърдѣ много

Бесчеловѣченъ, в. бесчовѣченъ

Бесчеловѣщство, в. бесчовѣщина

Бесчиние, ср. нѣмание редъ, отпрàва, безредица

Бесчиненъ, нна, нно, —нний, що нѣма редъ, що не става както му е редътъ, що е извънъ редътъ

Бесчинникъ, м. 1) който прави бесчиние, не върви както трѣбва, както му е редътъ 2) немирникъ

Бесчинница, ж. 1) която прави бесчиния, безредни беспѫтни работи. 2) немирница.

Бесчинно, нар. извънъ редътъ, безредно, беспѫтно 2) немирно.

Бесчеденъ, дна, дно, —дний, който нѣма чедо, не е добилъ чедо

Бесчедникъ, който не е добилъ чедо, нѣма чедо

Бесчедница, ж. която не е имала рожба, не е родила, или е имала че ѝ са умрѣли и ѝ се е пригодило останахъ бесчедница

Бесчеледенъ, дна, дно, —дний, който нѣма челядь

Бесчеловѣченъ, чна, чно, —чний, в. бесчовѣченъ

Бесчеловѣщина, ж. в. бесчовѣщина

Бесчинство ср. в. бесчиние.

инв. № 786